

Svobodné noviny na internetu

☛ www.i-sn.cz ☛

NOVÉ POVĚSTI LIDÍ

Toto pokračování se od předchozích liší nejen v názvu, ale i v obsahu. Je v něm už soubor mých osobních názorů a spekulací, vyplývajících z předchozích studií a úvah, za jejichž pravdivost nemohu zcela ručit a které mohu i diametrálně změnit na základě nových poznání. Jsou to jen spekulace, stojící na vratkých základech, a tak je nutno je brát. S nadějí, že možná vnuknou někomu, nebo i mně, jak najít cestu k pravdě.

Vycházím ze stejných předpokladů, jako v článkách minulých. Tedy: že je téměř jisté, že tu mimozemšťané, a to vícekrát a z různých planet, byli a že jsou nejspíše stále mezi námi. Že se snaží vybudovat a udržet základnu pro svou činnost. Jak jsem se již zmínil, jsou si zřejmě vědomi, že při daném počtu lidí je jejich vyhubení bez negativních důsledků pro sebe a pro jimi plánovanou komunitu lidských sluhů i zdrojů potravy, pokud se tak živí, nemožné. Civilizaci lidí, kterou snad i „vykonstruovali“, podporovali z počátku ve vývoj, nemohou jednorázovou akcí dostat k požadovanému stavu. Mírnými „postrky“ pomocí osvícených filozofů a vynálezců (možná z jejich vlastních řad) urychlovali proto vývoj až do doby, než se jim lavinovitým nárůstem počet lidí a jejich invence vymkly z rukou (nebo nohou?). To by docela dobře korespondovalo s oním biblickým „postrčením“ jablkem hada (Enlila?), na truc jeho separatistickému bratru a pánu Země Enkimu. Ten za to vyhnal Adama a Evu z Ráje nevědomosti jejich údělu užitkových tvorů k prospěchu „Bohů“ (Eva ale nebyla zřejmě mitochondriální matka lidstva; ta žila podle vědců o několik století dříve).

Pak následují poněkud zmatečně popisované události podle potřeb autorů, takže zjistit, jak to skutečně bylo, je obtížné. Asi se těžko dovíme, proč nepovažovali mimozemšťané za nutné naučit lidi číst, psát a počítat s čísly většími, než je počet prstů, když jejich civilizace byla natolik vyspělá, že dovedla cestovat vesmírem. Musela proto mít tyto vědy plně zvládnuty. My ovšem naše koně a krávy také číst a psát neučíme. A lidumilný Enlil asi nebyl po ruce. Proto se musíme spokojit se záznamy tak primitivními, jako jsou hliněné tabulky, „podobané“ rákosem. Musíme být ale vděční i za takové informace, protože lepší nemáme. Však se i z toho vyvinulo klínové a obrázkové písmo, takže nějaké informace přece jen jsou, i když padělatelnost takových tabulek je asi dost velká.

Nedávná minulost

Příkladem zmíněného postrkování také může být podpora Německa na počátku minulého století. Podpora jeho vědců vedla k technické vyspělosti ve fyzice atomu a nastartovala náběh pro přístup k jaderné energii, kterou mimozemšťané potřebovali. Také se rozběhl vývoj letecké techniky, směřující k proudovým letadlům, a objevují se náznaky vývoje talířovitých strojů, ne nepodobným původním plavidlům mimozemšťanů. Na podporu toho všeho byla rozpoutána první světová válka, podle mého názoru s dvojitým úkolem – urychlit vývoj techniky v rukách jejich zástupců a zlikvidovat spoustu nepřijemně pro ně se rozrůstajících lidí. Pro nadějný německý imperialismus, který využíval také kopii známého ublíženeckého syndromu (tentokrát z prý nespravedlivě prohrané války), byl vypěstován potřebný razantní vůdce v osobě Adolfa Hitlera a Německo bylo vehnáno do další světové války.

V této válce již bylo přísně tajné, ale rozsáhle budováno technické zázemí výroby pokročilých zbraní, blížící se úrovni těm vesmírným. Rozvíjel se úspěšně jaderný výzkum, vedoucí k výrobě atomové bomby, letecký průmysl a vývoj raket i rotačních typů strojů, vý-

zkum různých typů záření včetně nejtvrdsích známých druhů. Byly také horečně hledány možné opuštěné základny původních vesmírných expedicí, jak na poušti, kde se taková zařízení předpokládají pod Sfinvou (proto akce Německa v africké poušti), tak v Antarktidě, kde se předpokládá potopená Atlantida. Proto byla vybudována základna „Neu Schwabenland“ i jisté aktivity v Jižní Americe, která je z tohoto hlediska také podezřelá.

I na okupovaných územích byly budovány supertajné výzkumné a vývojové prostory. Tak tajně, že ti, kdož tam pracovali, nesměli odejít živí, kromě špičkových zasvěcenců ovšem. Takovou základnou byla například asi podzemní továrna Richard v lovosické hoře Bídnicke a Radobyl, o níž bude ještě řeč. Mnoho o ní není známo, na internetu narazíte jen na hlášku, že uváděná stránka neexistuje, nebo je nedostupná. Jako dvě šachty zmíněné továrny, které nebyly a asi nebudou nikdy prozkoumány. To podezření o zmíněném účelu pochopitelně ještě prohlubuje. Je mnoho dalších, dosud neprozkoumaných míst s podivným účelem a podivnou historií. Zajímavé je například, že Německo se silně zajímalo i o Tibet (byli nalezeni mrtví Tibetané v německých uniformách) a že Hitler silně věřil na teorii duté Země.

Pravdou ovšem také je, že ke konci války technická podpora Německa, možná i plánovitě a účelově zeslábla. Němci však již měli (a možná právě proto) ne zcela dokončenou atomovou bombu, rakety V1 a V2, pokročilá letadla, diskoplány, jako Vril a Haunebu, v pražských Kbelích prý zkoušeli talíř s antigravitačním pohonem, používali Foo-fighters – rudé bubliny, které se přibližovaly spojeneckým letadlům a měly vyřazovat jejich elektrické systémy, o radarech nemluvě. Pořád věřili na zázračnou zbraň, která jim pomůže vyhrát válku. To ale asi nebyl záměr i jejich vesmírných podporovatelů, a proto „zhouplí“ válečné štěstí na stranu spojenců, kde měli jednak rozhodující zastoupení ve vedení států a také asi proto, aby utnuli hřebínek německé rozpínavosti a touze po světovládě (ne nepodobné té v Bibli popsané).

Válku vyhráli spojenci a vypadalo to, že se dají do války s Ruskem, které podobnými snahami také oplývalo. Vyzkoušeli atomové bomby, z nichž ta první byla nejspíše dokončená ta německá (z českého uranu). Rozpoutala se ale místo horké války „studená“, která k vývoji technologií také postačila. Navíc se začaly objevovat velkou měrou neidentifikované létající talíře, ne nepodobné některým vyobrazením v historii, takže to jsou možná kopie strojů původních vesmířanů. Padlí andělé se již zřejmě dopravovali spolu s pozemšťany k potřebným technologiím a zbraním a připravovali se na možný střet s galaktickými „strážci“, pokud je najdou. „Hvězdné války“ byly spíše než proti SSSR namířeny proti útoku z vesmíru (stejně jako asi ten pozdější radar u nás).

Dokonce se traduje, že s oběma typy vesmířanů (nordičtí „strážci“ a Enkiho pohrobci, nebo možná bioroboti „šedí“) byl uskutečněn kontakt. Nabídka strážců při údajném jednání na lodi „Balboa“ v roce 1947 s prezidentem Rooseveltem, která neobsahovala příslib poskytnutí mimozemských technologií, ale požadovala jaderné odzbrojení, prý americká vláda odmítla. Měla ale přijmout při jednání na základně Area 51 v Nevadě v květnu 1954 prezidentem Eisenhowerem nabídku šedých, obsahující předání technologií za tichý souhlas s únosy (Grenada Treaty). Za podmínek, které pochopitelně při jejich povaze nedodrželi. Americká vláda k tomu tvrdila, že vzhledem k technologické převaze neměla vlastně šanci smlouvu nepřijmout, což asi podpořil neúspěch Byrdovy operace v Antarktidě, kde se nejspíše vyskytuje společná základna šedých a špiček německého výzkumu.

Současnost

Své k tomu všemu by asi mohly objasnit události kolem havárie UFO v Roswellu a další, která umožnily zkopírovat vesmírnou technologii a dostat tu svou na vyšší úroveň. Americká armáda okamžitě zabavila všechny pozůstatky havárie a dlouho tajila její původ. Celá politika dnešních vládních špiček je prolnta snahou utajit existenci mimozemšťanů na Zemi, ale zejména svých možných styků a vyjednávání s nimi. Zdůvodňuje to nebezpečím vzniku paniky po takové zprávě, ale zřejmě se snaží pečlivě utajit jistou budoucnost, možné přírodní katastrofy, ale zejména svou roli v případné nastalé změně. Zejména její neoprávněné jednání za celou Zemi. Pár desítek nej-přednějších sionistů ovládá v tajných spolcích ze zákulisí náš svět a my si to necháme líbit.

O tom, co má přijít, nic pochopitelně nevíme (a možná je to skutečně dobře), ale lze spekulovat o tom, že lidstvo jako celek nic dobrého nečeká. V nejlepším případě razantní redukce obyvatelstva na 500 miliónů, jak je uvedeno na Georgijských kamenech (Původní článek je na <http://www.radioliberty.com/stones.htm>). Sionistům, kteří Zemi k tomu dovedou, byl asi slíben pardon a život v Ráji, jak jej slibují jehovisté. Už způsoby, jaké k tomu používají, nenapovídají nic dobrého. Vedou svět do podoby podle svého přání, které občas někdo z nich prozradí, jako nedávno Yosef Ovadia (je na internetu). Jsou to ale perspektivy pro nás, řádové občany, neradostné.

Stojíme proto možná před branami vesmírných jatek pro pozemšťany a já se velice obávám, že se to sionistům a jejich pánům povede. Je to velmi pesimistický a poráženecký názor, já vím, ale sami si z této šlamastyky nepomůžeme. Spíše do ní. Existence CFR, ERT (European Round Table of Industrialists - mladší evropská sestra americké CFR.), Bildebergů a jiných tajných spolků, které ze zákulisí tahají za provázky tak, aby vznikla jednosvětová vláda s jednou měnou („Coby“, nebo „Bancor“ na počest Keynesa), jedním jazykem, světovou bankou a Velkým bratrem, který bude pomoci čipů a centrálního počítače lidstva kontrolovat a ovládat každého jedince, je již naplánována a přes různé nedostatky se zřejmě s vyvolanou celosvětovou krizí uskuteční. U nás zejména díky našim pohlavárům, počínaje od prezidenta s už zase podivně přehozenými výhybkami, přes přebambulovaný premiéra se speciální teorií reformismu, neznámo komu sloužícími ministry a jinými politiky, protežované banky, spekulanty a jiné úžerníky. Naši nejlepší přátelé, mimozemšťané, přijdou do nově připraveného světa jako do bytu, postaveného na klíč. Nejisté je jen to, kolik potom budou ještě potřebovat „mouřeníňů“, kteří jej teď pro ně připravují. Ale to je jejich problém. Ten náš už nám i oni nalinkovali.

Jedno je však jisté: ***Aby mohl být tyran, musí být dost těch, kdo jsou ochotní být otroky.*** A my se tomu osudu moc nebráníme.

20. 2. 2010

ING. VLADIMÍR VESELÝ

• • •

KDO ROZETNE LÉKAŘSKÝ UZEL?

Toť otázka! Obě strany mají kus pravdy i závažná pochybení. V každém případě je to věc nezdravá, která může mít velmi nepříjemné následky. Po leteckých dispečerech, lékařích a jiných nespo-kojencích mohou stávkovat strojevedoucí na železnici, zemědělci, řezníci a pekaři a vlastně všichni ostatní, protože splnění požadavků jedněch lze uskutečnit jen na úkor dalších navazujících profesí a zdražení jejich práce. Je to klasické roztáčení inflační spirály a je závažným pochybením vlády, že nevládne tak, aby podobným situ-

acím zabránila včasným zásahem a rozhodnutím.

Asociální řešení současného ministra zdravotnictví a jeho hra vabank s lékaři i pacienty je jednou velkou chybou a ministr by měl odchodem nejen vyhrážet. Na druhé straně i lékaři mají na svém kontě řadu pochybení a nejsou v dané situaci neviní. Nikdo jim neupírá, že mají být za svou práci slušně zaplacení tak, aby se jim rentovala doba a úsilí při nezbytném studiu i zodpovědnost za jejich práci. Není však tajemstvím, že nemálo z nich rádo přistoupilo na současný trend kapitalizace své práce, a to nejen cestou „kulichů, pacoušů a všimného“, jak svou práci zvýhodňují. U takových mají zástupci farmaceutických firem vždy otevřené dveře a na předpisu léků se to objeví často až na hranici zkoušení léků na lidech (vlastní zkušenost).

A to nemluvím o takových extréměch, kdy lékař si dá draze zaplatit za neexistující rakovinu a tu pak zázračně vyléčí, či nadměrné a často alibistické předepisování vyšetření drahou technikou. Takovou pacient nikdy neodmítne, protože je mu k nikoli nezbytnému prospěchu. Stejně jako těm specialistům, kteří mají „odbyt“ svých služeb. O zbytečných léčích ve prospěch farmaceutických firem raději nemluvím. Ani o zbytečných vedlejších účincích těch farmak a o zbytečných nákladech na léčbu nepříliš solventních nemocných. To není neoptimálnější naplnění lékařské přísahy a dobrou pověst těch poctivých to kazí.

Je také známo, že většina lékařů, zejména zubařů, se prací nepřetrhne a že se starají především o plný stav evidovaných pacientů, který zřejmě přináší nějaké výhody, a také vybírání nijak prokazatelně neevidovaných poplatků. Pacienti se tak stávají zbožím, ve kterém je možno si vybírat ty pověstné „kulichy“. Jaký je tedy rozdíl oproti tomu totalitnímu způsobu „bezplatné“ zdravotní péče s „všímným“. Snad ten, že na nákladech se nepodílela pijavice zdravotních pojišťoven a zbylo více peněz na slušné ohodnocení lékařů. Ovšem za nezbytné existence Lékařské posudkové komise, která už zřejmě při kapitalizovaných úkonech soukromých lékařů neexistuje, a jejich praxe je tedy eldorádem.

Abych nepomlouval jenom lékaře, protože těch poctivých si vážím (a kdo by také ne!), je zřejmě pro podnikatele se zdravím lidí bolestné, ale nutné, nalézt novou formu zdravotnictví, která by upravovala nejen jejich požadavky, ale také povinnosti. A především nalézt pro funkci ministra a vlády kompetentní funkcionáře, kterým se líbí nejenom ministerské platy, ale i snaha něco užitečného za ně udělat a nehrát s pacienty poker. Partajnickým obsazováním funkcí to asi nedokážeme. Zatím nejdokonalejším systémem zdravotnictví bylo to „bezplatné“, za předpokladu, že bude zodpovědně plánovat jeho funkci a vystačí účelným vynakládáním prostředků. Kde ale takového ministra vzít, když mezi obstraníky jej nenaleznete a jiní nemají šanci.

9. 2. 2011

ING. VLADIMÍR VESELÝ

• • •

VÝKŘIKY LIDOVÝCH NOVIN

V záznamu diskuse, nazvané „Šepoty a výkřiky Ronalda Reagana“ (Lidové noviny, 12. února t. r.), zaznělo několik správných postřehů (pan Dr. R. Joch), ale i neudržitelná tvrzení. Jejich autorem byl historik P. Luňák, který doslova řekl, že „pro zánik komunismu udělal Gorbačov víc než Reagan ..., který v téhle věci nehrál prim“. Východní Evropu prý neosvobodil ani Reagan, ani Gorbačov, „ale lid, který se vzepřel“.

Pan Joch na to sice správně odpověděl, že to byl Ronald Reagan, kdo byl pro pád komunismu klíčovou postavou, ale celá pasáž páně Luňáková by si vyžádala delšího komentáře.

Je-li pan Luňák historik, měl si při studiu běhu lidských dějin povšimnout, že nikdy to nebyl takzvaný lid (kdo to proboha má být?), kdo s dějinami hýbal. Lid byl vždy pouze kanonenfutur, s nímž hýbali vůdci Caesar, Napoleon, Hitler či Stalin. Lid nikdy neměl v dějinách žádnou váhu, jeho názor nikdy neměl žádný význam; koneckonců v takzvaném Sovětském svazu byl názor lidu společně s lidem na 75 let uvězněním do gulagů. Kde byl lid, když bolševické bandy v letech 1917-1923 terorizovaly Rusko a Asii a lid tam pak se sklopenou hlavou putoval po milionech do koncentračních lágrů a na smrt? Proč se tento lid „nevzepřel“? To musí být pro historiky typu p. Luňáka naprostá záhada. Jak to, že si lid neporadil v Německu s Hitlerem a v Rusku se Stalinem?

Lid měl v dějinách prozatím vždy pouze za úkol dělat stafáž nej-různějším vůdcům.

Výjimkou zde není nejvýznamnější období našich národních dějin, husitství, kdy se podle marxistických historiků lid měl chopit vlády. Jenomže ani tehdy nešlo o žádnou revoluci lidu. V čele toho všeho stáli katoličtí kněží, kazatelé, a jistě nebyla náhoda, že do čela polních vojsk se postavil kněz Prokop Holý. Lid tvořil jen zástupy, před nimiž nepřátelé ve zmatku prchali (Domažlice 1431). O tom, že lid tvořil dějiny, nelze s vážnou tváří diskutovat ani v Lidových novinách, a pan Luňák by udělal dobře, kdyby tento Marxův zván už konečně přestal čtenářům LN vnucovat.

Ani na pád komunismu neměl lid žádný vliv. Ani nemohl mít, neboť ve všech zemích východní Evropy byl totálně odzbrojen a zbaven možnosti svobodné volby. V komunistických zemích udržovala totalitní moc politická policie, jištěná všude sovětskou soldateskou. Proto bylo potřeba postavit proti nim armádu jinou, silnější. Tou disponovala ve svobodném světě pouze Amerika. Ronald Reagan jako první pochopil, že Sovětská armáda by v případné 3. světové válce neměla šanci. Ronald Reagan účinnými hrozbami donutil sovětské uzurpátory vyklidit celou východní Evropu, a nejen to: pomohl „sovětskému lidu“ zrušit i celý Sovětský svaz.

Nebyť Ronald Reagan, nestalo by se dodnes nic. Ani Francouzi, ani Němci neměli Reaganovu odvalu a celá Evropa by dodnes hnla v jakémsi appeasementu a pořádala by další a další helsinské konference a v Československu by komunističtí disidenti vydávali další tisíce dokumentů charty. Na tom nemohou diskuse marxistických historiků v Lidových novinách nic změnit: jediné naštvat těch pár čtenářů, které Lidové noviny ještě mají.

VLADIMÍR PŘIBSKÝ

HAVLOFAŠISMUS V AKCI

Štvavá a dehonestující kampaň našich havlisticky znormalizovaných médií si vzala na mušku osobu Ladislava Bátory. A nebylo to poprvé. Mají ho v hledáčku už dávno. Minimálně od doby, kdy si dovolil ohradit proti prznění českého národa ze strany Havlova zasloužilého umělce Davida Černého. „Mistr“ Černý za prototyp Čecha označil *nepromíchanou, nezajímavou a lehce zknedlíkovanou hmotu, která je nasáklá pivem*. Za tyto výroky na něj Ladislav Bátoru podal trestní oznámení pro hanobení rasy, národa a přesvědčení. Nezapomenut zůstal i první odpor proti nevkusnosti Kaplického blobu. K tomu připočíst D.O.S.T. a jím zastávané konzervativní hodnoty a postoje a není pochyb, že havlistům musí Bátorovo počínání sypat sůl do jejich syfilitických ran.

Nástroje této kampaně à la Rudé právo padesátých let odpovídají ubohosti novinářských šmoků a pisálků druhé kategorie. Operuje se s pojmy extrémista, fašista a nacista coby synonymy. Nuance a rozdíly mezi pojmy jsou jim cizí. O politologických konsekvencích ani nemluvě. Zaměňují se pojmy s dojmy, kandidatura se zaměňuje s členství, připisují se výroky jiných a operuje se s nimi coby notoricky známými projevy. Dr. Joseph Goebbels může být práven hrdý na své pokračovatele a nástupce vychované v tezi, že stokrát opakovaná lež se stane pravdou. Anonymní diskutéri v internetových debatách to jen potvrzují, když Bátoru zásadně cejchují jako nácka. Přitom nic není tak vzdálené skutečnosti jako tato nálepka.

Je smutné, že proti této kampani se nikdo oficiálně neozývá. Zůstává tak smutnou pravdou, že jedním z opravdových mužů v politice je žena, a sice předsedkyně Suverenity Ing. Jana Bobošíková (a spolu s ní i Mgr. Jana Volfová a David Štěpán), která se neváhala plnou vahou své osoby za Ladislava Bátoru postavit. Řídký úkaz na dnešní politické scéně, kde i řada vysoce postavených politiků vyniká především opatrností, politickou korektní a vůbec ideovou bezbarvosťou a nevyhraněností.

Paradoxně zcela stranou při diskusích o kvalitách a „kazech“ Ladislava Bátory zůstává jeho na české poměry všestranně formální vzdělání. Ostatně při jedněch z posledních voleb byl kandidátem s nejvíce akademickými tituly. Také jeho jazyková vybavenost rozhodně neodpovídá zdejšímu zvyklostem. Možná že to byl skutečný důvod, proč mu byl nástup na post 1. náměstka znemožněn. Vyčnívat a vynikat se stále nevyplácí!

Položme si otázku: Kdo je tady dnes OPRAVDVOU hrozbou pro demokracii? Nejsou to ani tak komunisté lkající u hrobu Klementa Gottwalda, byť i oni se sami ze slušné společnosti předem diskvalifikují, ale hlavně HAVLOFAŠISTÉ! Jejich nenávislné kampaň, trvalé hanobení českého národa, tlak na vyhazování lidí z práce (viz causa Bátora, kde jde i o existenční popravu), snahu o obcházení demokratických mechanismů prostřednictvím voleb (pouliční virvály před pražským magistrátem a mediální puče v České televizi). Bylo by na místě ročně vyhotovovat a publikovat zprávy o působení a aktivitách havlistů, a to nejen současných, ale i latentních. Neb podobně jako u komunistů platí, že bývalý komunista (havlofašista) je jako bývalý černoš (Michael Jackson promine). Ale zamořovat zdejší ovzduší nebudou havlisté věčně. Ono na ně dojde!

BC. JAN KOPAL

• • •

OTEVŘENÝ DOPIS KONFEDERACI POLITICKÝCH VĚZŇŮ ČR

Dámy a pánové!

Čas od času mi někdo přinese tiskovinu KPVC s dovětkem: „Podívej se, ti to umí pojmenovat a rozkrýt!“ Těžko se v takové chvíli bráním vrhnutí. Kolik je najednou v tomto státě prozřevších, chápacích, inteligentních a odvážných – hrdinů, nadělaných jako po slepicích v kurníku – až jde hlava kolem! Tolik gerojů, kteří najednou přicházejí s již dávno vyřčenou pravdou, když předtím ji s klidem pozvraceli a pokáleli! Jestliže někomu trvá celých dvacet let, než pochopí situaci, v níž se nachází, její původ a strategii aktérů, pak se na škále IQ nachází v pásmu retardace (slabomyslnosti), někde v rozmezí mezi imbecilitou a idiocii.

Když jsem v únoru roku 1990 ve Veletřním paláci v Praze na zakládajícím sjezdu KPVC svého bratra Miroslava po volbě Václava

Havla, vulgo Wenzel Hejvl-Veškrna, předsedou, varoval, že se mi celá věc ani trochu nelíbí, nenechal na „mukly“ dopustit. Samozřejmě, že již tehdy věděl, že v listopadu 89 nešlo o žádnou revoluci, ale o StB pečlivě připravený majetkový puč. Že je KPVC podstavena a řízena StB s cílem upevnit a „morálně“ podpořit bolševicko-kapitalistický režim, bylo zřejmé až o něco málo později. Mnozí onanovali vidinou (fata morgana), že jde o demokracii. Ti, co měla pod palcem StB a bývalé 13. odd. ÚV KSČ, hráli obdivuhodně poctivě své role.

Po vydání Mirkovy „Analýzy 17. listopadu“ v březnu roku 1990, v níž byl pregnančně nastíněn původ „šmirgl revoluce“, charakterizování její aktéři a popsán následný vývoj, který se do písmene naplnil, „lid žádal autorovo uvěznění!“ Nepřipomíná vám to něco? Reakcí na Mirkova sdělení bylo spontánní hysterické vytí a jakot disidentů, bolševiků a tzv. muklů. Jeden spolek, jedna krev! V roce 1991 byli na Hrad k prezidentovi Vencovi Veškrnovi povoláni úslužní lokajové a sluhové režimu: JUDr. Drobný a gen. Pernický. Venca jim nařídil, aby Mirka zlikvidovali. Což také za slevu na dráze, protekční místa ve starobincích a mísu čočovice udělali. Nikdy nezapomenu na jejich vystoupení před soudem v Náchodě, kde v kauze „Dolejší-Macek“ svědčili proti Mirkovi. Pernický měl při výpovědi v zrušivosti záchvat tance sv. Víta, od huby mu létaly sliny a celý se klepal. Drobný si vztekem, nenávistí a z pomstychtivosti obarvil spodní prádlo na hnědo a z tlamy mu vycházel spolu se lží odporný puch. Mladá soudkyně byla z těchto „důstojných“ pánů při jejich slyšení vyvedena z míry. Něco takového jsem nezažil ani u bolševických soudů!!! Pernickému jsem před budovou soudu v Náchodě řekl: „Vy nejste žádný generál, ale tuctový gauner a svině!“ (Viz můj článek „Mouření posloužil, mouření může jít – vyšel v Komínkově „Svědome“.)

Začalo odporné divadlo Mirkovy diskreditace a inscenované štvance, která nakonec skončila jeho smrtí. K něčemu podobnému se nesnížili ani pravověrní bolševici v 50. letech. Ten věnec při Mirkově pohřbu si KPV mohla klidně vsunout do řitě. Těch, kteří chápali, oč jde, či měli odvahu se Mirka zastat, bylo jen tolik, co lze spočítat na prstech jedné ruky. Ostatní: HNUS! Byl vláčen v tisku. O jeho osobě se vyjadřovaly najaté osoby, včetně agentů StB. Byl napadán ze všech stran! Nikdy nezapomenu odporné bytosti se jmény DROBNÝ, PERNICKÝ, STRUSKA, HUBÁLEK a někteří další. Komunisté byli proti tomuto ksindlu úplní baroni!

Honorace KPV poskytla stávajícímu režimu legitimitu, podpořila na veřejnosti jeho image a za babku prodala svoji čest! Nemá tedy nejmenší právo si na něco stěžovat! Tato organizace, vzniklá z vůle StB, nemá právo kritizovat komunisty. Je totiž daleko horší než oni. Neskrývali se nikdy za nic! Je naproti nim PODLÁ, POKRYTECKÁ, LŽIVÁ A NAPROSTO AMORÁLNÍ.

Při tom všem s kryptokomunisty s nadšením spolupracuje. Neospravedlňuje ji ani to, že její zástupci chodí pravidelně plakat a lkát u nejrůznějších hrobů, na místa lágrů atd. Je to všechno jenom odporné divadlo. Kryptokomunisté a jejich pancharti-kapitalisté si ve vládních institucích rádi najímají „mukly“ jako stafáž: kašpary a tajtrdlíky. Staří bolševici (i ti překabátění) a jejich zbohatlé a prosperující děti ve vládě, parlamentu, v bankách, úřadech, v představenstvech firem a v jimi privatizovaných podnicích či na soudech, si z vás dělají prdel!

Od roku 1950 byla naše rodina občany III. kategorie. Oba bratři ve vězení za protistátní činnost a velezradu. Příslušníci StB řekli při jedné z domovních prohlídek mé matce: „Toho třetího bychom si vzali taky, ale je zatím moc malý!“ Nemohl jsem studovat, až v roce 1968, kdy se bolševici pustili navzájem do sebe a na nás na chvíli zapomněli. Když Mirka v roce 1976 podruhé zatkl (ve vězení celkem 19 let), mne okamžitě vyhodili z práce. Práci jsem ale bez problémů našel. Bylo jí dost! Po šmirgl převratu mne za hájení Mirka vyhodili „pravdoláskovci“ dvakrát ze zaměstnání. Jednou před Vánocemi 1991, kdy jsme s rodinou a malým dítětem byli dva měsíce bez prostředků. Bolševik-kapitalista, bývalý osobní přítel G. Husáka, potom

Schwarzenberga a loutkař Chavela-Havla, mi při propouštění z práce řekl na rozloučenou: „Nenažereš se!“ Nežeru tedy! Byl jsem tehdy cíleně ponižován a osobně uražen.

Každá zmínka o KPV ve mne vyvolává silný tělesný odpor a psychickou nevolnost, před nikým se netajím tím, co si o této instituci myslím. JSEM TÍM POVINEN PAMÁTCE SVÉHO BRATRA MIROSLAVA! PROKLÍNÁM VÁCLAVA HAVLA, „ČESTNÉHO“ PŘEDSEDU PROFLÁKNUTÉ KPV! PROKLÍNÁM BOLŠEVICKO-KAPITALISTICKÉ SOUŘUČENSTVÍ – VLÁDNOUCÍ KORPORATIVNÍ FAŠISMUS! PROKLÍNÁM NOSITELE ZRŮDNÉ ORWELLOVSKO-HAVLOVSKÉ IDEOLOGIE PRAVDY A LÁSKY! AMEN!

DNE 29. LEDNA 2011

JOSEF DOLEJŠÍ

• • •

PROKLÍNÁNÍ (10. část)

1a. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že lidé vskutku úctyhodní měli, mají a budou mít nejen právo, ale také povinnost opakovaně PROKLÍNAT kreatury, které byly, jsou a budou především SVOU vinou zpitoměle a pokřivené až po zatvrzelé popírání skutečnosti, že až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzeplal poznáním, že lžidemokratičtí PROSTITUTI, lžidemokratické PROSTITUTKY a lžidemokratičtí PARAZITÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ dávat přednost obłudně velké zakrnělosti své vůle k pravdě a dobru, ke spravedlnosti a ušlechtilé kráse PŘED jejím VÝRAZNÝM mohutněním! (Zemřel bych PŘEDČASNĚ, kdybych nevyslovil také tuto pravdu!)

1b. NEMÍŠ slevovat z konstatování, že to je také TVOJE vina a hanba, když KDEKDO neproklíná kreatury, zatvrzele popírající skutečnost, že až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzeplal poznáním, že lžidemokratičtí PROSTITUTI, lžidemokratické PROSTITUTKY a lžidemokratičtí PARAZITÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ dávat přednost obłudně velké zakrnělosti své vůle k pravdě a dobru, ke spravedlnosti a ušlechtilé kráse PŘED jejím VÝRAZNÝM mohutněním!

1c. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že NIKDO nemohl a nemůže říkat právem, že udělal dost pro to, aby KDEKDO proklínal kreatury, zatvrzele popírající skutečnost, že až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzeplal poznáním, že lžidemokratičtí PROSTITUTI, lžidemokratické PROSTITUTKY a lžidemokratičtí PARAZITÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ dávat přednost obłudně velké zakrnělosti své vůle k pravdě a dobru, ke spravedlnosti a ušlechtilé kráse PŘED jejím VÝRAZNÝM mohutněním!

2. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuje, (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzeplal poznáním, že lžidemokratičtí PROSTITUTI, lžidemokratické PROSTITUTKY a lžidemokratičtí PARAZITÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ dávat přednost sprosté vychytralosti, sprostému příkrčenectví a sprosté prodejnosti PŘED počínáním poctivým, odvážným a statečným!

3. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzeplal poznáním, že lžidemokratičtí PROSTITUTI, lžidemokratické PROSTITUTKY a lžidemokratičtí PARAZITÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ dávat přednost nejrůznějším podobám duševního lenošení PŘED usilování o strmý duševní růst!

4. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzeplal poznáním, že lžidemokratičtí PROSTITUTI, lžidemokratické PROSTITUTKY a lžidemokratičtí PARAZITÉ se přece „MUSELI A MUSÍ“ smířovat s tím, že ze SKORO VŠECH nádherných dětí vyrůstají dodnes politicky i nepoliticky špinaví a hloupí PODLIDÉ, a tím také zločinci a šílenci MNOHONÁSOBNÍ!

5. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že lžidemokratičtí PROSTITUTI, lžidemokratické PROSTITUTKY a lžidemokratičtí PARAZITÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ dávat přednost nasládlým lžím PŘED hořkými pravdami!

6. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že lžidemokratičtí PROSTITUTI, lžidemokratické PROSTITUTKY a lžidemokratičtí PARAZITÉ se přece „MUSELI A MUSÍ“ smiřovat s UMLČOVÁNÍM zmíněných myslitelů a buřičů!

7. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že lžidemokratičtí PROSTITUTI, lžidemokratické PROSTITUTKY a lžidemokratičtí PARAZITÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ dávat přednost hltání kdejakého braku PŘED INTENZIVNÍM vyhledáváním a DŮKLADNÝM osvojováním si pravd KLÍČOVÝCH pro život jednotlivce i celé společnosti!

8. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že lžidemokratičtí PROSTITUTI, lžidemokratické PROSTITUTKY a lžidemokratičtí PARAZITÉ se přece „MUSELI A MUSÍ“ smiřovat s degradací na tvory duševně nezpůsobilé spolurozhodovat o všech podstatných věcech poctivými referencemi!

9. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že lžidemokratičtí PROSTITUTI, lžidemokratické PROSTITUTKY a lžidemokratičtí PARAZITÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ dávat přednost konzumentskému obžerství před úsilím vyrůst v SILÁKY v ohledu intelektuálním i mravním!

10. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že lžidemokratičtí PROSTITUTI, lžidemokratické PROSTITUTKY a lžidemokratičtí PARAZITÉ se přece „MUSELI A MUSÍ“ smiřovat s nezakázáním VŠECH lžidemokratických stran, i když to byly, jsou a budou organizace ZLOČINECKÉ!

11. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že lžidemokratičtí PROSTITUTI, lžidemokratické PROSTITUTKY a lžidemokratičtí PARAZITÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ dávat přednost LIBOVÁNÍ SI ve kdejakém blbství i kdejaké špíně PŘED počínáním rozumným a mravním!

12. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že lžidemokratičtí PROSTITUTI, lžidemokratické PROSTITUTKY a lžidemokratičtí PARAZITÉ se přece „MUSELI A MUSÍ“ smiřovat s bujením lžidemokratické pornografie a prostituce, lžidemokratického kuplířství!

13. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že lžidemokratičtí PROSTITUTI, lžidemokratické PROSTITUTKY a lžidemokratičtí PARAZITÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ dávat přednost OTROČENÍ špinavci a hlupákovi v sobě PŘED životem ušlechtilým!

14. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že lžidemokratičtí PROSTITUTI, lžidemokratické PROSTITUTKY a lžidemokratičtí PARAZITÉ se přece „MUSELI A MUSÍ“ smiřovat s ignorováním ZÁKLADNÍHO zákona demokracie, tj. poctivého respektování vůle většiny ze VŠECH oprávněných voličů!

15. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že lžidemokratičtí PROSTITUTI, lžidemokratické PROSTITUTKY a lžidemokratičtí PARAZITÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ dávat přednost pustošivé domýšlivosti před blahodárnou nespokojeností se sebou!

16. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že lžidemokratičtí PROSTITUTI, lžidemokratické PROSTITUTKY a lžidemokratičtí PARAZITÉ se přece „MUSELI A MUSÍ“ smiřovat s ignorováním i pouhého MINIMA spravedlnosti vůči mnohonásobným zločincům (měli a mají být VYHÁNĚNI ze všech významných funkcí, měl a má jim být ZABAVOVÁN jimi nakradený i napařizovaný majetek)!

17. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že lžidemokratičtí PROSTITUTI, lžidemokratické PROSTITUTKY a lžidemokratičtí PARAZITÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ dávat přednost příslušnosti ke špinavým a hloupým podlidem PŘED následováním SILÁKŮ v ohledu intelektuálním i mravním!

18. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že lžidemokratičtí PROSTITUTI, lžidemokratické PROSTITUTKY a lžidemokratičtí PARAZITÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ bažit po nezasloužené (a proto špinavé) moci, nezasloužených (a proto špinavých) penězích a nezasloužené (a proto špinavé) slávě!

19. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že lžidemokratičtí PROSTITUTI, lžidemokratické PROSTITUTKY a lžidemokratičtí PARAZITÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ ignorovat pravdy KLÍČOVÉ pro život jednotlivce i celé společnosti!

20. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že lžidemokratičtí PROSTITUTI, lžidemokratické PROSTITUTKY a lžidemokratičtí PARAZITÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ dávat přednost tupé spokojenosti PŘED tvrdým útočením proti výrazným podílíkům na bujení zvrácenosti a zlotřilosti politických i nepolitických!

21. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že lžidemokratičtí PROSTITUTI, lžidemokratické PROSTITUTKY a lžidemokratičtí PARAZITÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ dávat přednost nijak nepodmíněné (tj. ZNEMRAVNŮJÍCÍ) showíavosti PŘED přísnou spravedlností vůči kdečemu i kdekomu!

22. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že lžidemokratičtí PROSTITUTI, lžidemokratické PROSTITUTKY a lžidemokratičtí PARAZITÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ ignorovat politickou i nepolitickou ZÁVAZNOST předraze zaplacené zásady: „Už nikdy ne jako ovce!“

23. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že lžidemokratičtí PROSTITUTI, lžidemokratické PROSTITUTKY a lžidemokratičtí PARAZITÉ se přece „MUSELI A MUSÍ“ smiřovat s životem, který je v MNOHA ohledech napůl odpornou fraškou a napůl odpornou tragédií!

24. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že lžidemokratičtí PROSTITUTI, lžidemokratické PROSTITUTKY a lžidemokratičtí PARAZITÉ se přece „MUSELI A MUSÍ“ smiřovat s ODMĚŇOVÁNÍM zločinců a šílenců mnohonásobných i funkcemi nejvyššími!

25. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že lžidemokratičtí PROSTITUTI, lžidemokratické PROSTITUTKY a lžidemokratičtí PARAZITÉ přece „MUSELI“ A MUSÍ ignorovat naší povinnost podporovat v míře CO NEJVĚTŠÍ úsilí o radikální redukci pustošivých zlotřilostí!

26. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním,

že lžidemokratičtí PROSTITUTI, lžidemokratické PROSTITUTKY a lžidemokratičtí PARAZITÉ se přece „MUSELI A MUSÍ“ smiřovat na politickém i nepolitickém blbství a politické i nepolitické špině svých současníků!

27. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že lžidemokratičtí PROSTITUTI, lžidemokratické PROSTITUTKY a lžidemokratičtí PARAZITÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ ignorovat to, že „náš“ život NENÍ jen náš, že měl a má být dáván PŘEDEVŠÍM usilování o radikální redukci pustošivých zlotřilostí!

28. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že lžidemokratičtí PROSTITUTI, lžidemokratické PROSTITUTKY a lžidemokratičtí PARAZITÉ se přece „MUSELI A MUSÍ“ smiřovat s bujením politických i nepolitických zvráceností a zlotřilostí!

29. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že lžidemokratičtí PROSTITUTI, lžidemokratické PROSTITUTKY a lžidemokratičtí PARAZITÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ dělat to, co dělat rozhodně neměli a nemají, a také NEDĚLAT to, co dělat najisto měli a mají!

30. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že lžidemokratičtí PROSTITUTI, lžidemokratické PROSTITUTKY a lžidemokratičtí PARAZITÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ ignorovat naší povinnost odčiňovat v míře CO NEJVĚTŠÍ svá těžká provinění politická i nepolitická!

31. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že lžidemokratičtí PROSTITUTI, lžidemokratické PROSTITUTKY a lžidemokratičtí PARAZITÉ přece „MUSELI A MUSÍ“ dávat přednost „poklidnému soužití“ i se zločinci a šílenci mnohonásobnými PŘED tvrdým útočením proti nim!

32. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že lžidemokratičtí PROSTITUTI, lžidemokratické PROSTITUTKY a lžidemokratičtí PARAZITÉ se přece „MUSELI A MUSÍ“ smiřovat se svou příslušností k VÝRAZNÝM podílníkům na bujení zvráceností a zlotřilostí politických i nepolitických, a tím také na tom, že naše planeta je napořád velkým BLÁZINCEM v obou zmíněných ohledech!

33. NEZBLOUDIL jsi, když konstatuješ, že (...) až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že lžidemokratičtí PROSTITUTI, lžidemokratické PROSTITUTKY a lžidemokratičtí PARAZITÉ se přece „MUSELI A MUSÍ“ smiřovat s pokračováním smrdutého UHNÍVÁNÍ svého mnohonásobně prašivého života!

• • •

HOŘKÉ MEDICÍNY (č. 62)

• Ani SEBEUPÁLENÍ Jana Palacha sprostou vychytralostí, sprosté přikřivenectví a sprostou prodejnost odporných čecháčků výrazně NEZMENŠILO!

• Lékaři, netrvající DŮRAZNĚ na poctivých referendech o všech podstatných věcech a také na častém přístupu pronikavých myslitelů a buřičů do škol i masmédií, NEMAJÍ právo odcházet z naší země!

• ANI NELZE připomínat nadbytečně, že to nejdůležitější MŮŽEŠ vyslovit jednou větou: Bez INTENZIVNÍHO vyhledávání a DŮKLADNÉHO osvojování si pravd KLÍČOVÝCH pro život jednotlivce i celé společnosti kdekdo měl, má a bude mít duševně MNOHEM blíže k odporným živočichům než k SILÁKŮM v ohledu intelektuálním i mravním!

• VŠICHNI lžidemokratičtí hodnostáři (včetně V. Havla a V. Klause) sprostě parazitovali, parazitují a budou parazitovat na blbství a špině svých současníků!

• Kdo často a nadlouho zapomíná na to, že tady CELOU VĚČNOST nebyl, ten NAJISTO často a nadlouho zapomíná také na to, že tady už brzy NAVĚKY nebude!

• Dovolávání se rozumu a mravnosti ze strany lžidemokratů bylo, je a bude SPROSTÉ, ba přímo ZRŮDNÉ!

• Nejen hodnostáři komunističtí, ale i lžidemokratičtí měli a mají být VYHÁNĚNI ze „svých“ zemí!

• ANI NELZE připomínat nadbytečně, že bylo, je a bude NAD duševní způsobilost lžidemokratických hodnostářů (včetně V. Havla a V. Klause) NEPARAZITOVAT na svých současnicích!

• Parazité lžidemokratičtí NEJSOU méně zlotřilí než parazité komunističtí!

• VŠECHNY lžidemokratické strany byly, jsou a budou „dílem“ tlup lžidemokratických PARAZITŮ!

• NENÍ třeba být jasnovidcem, aby ti bylo zřejmé, že triumfy lžidemokratických parazitů budou ještě dlouho pokračovat i v čase našich NÁSLEDOVNÍKŮ!

• POTŘÍSNIL, ba přímo ZHANOBILO bys toho lepšího v sobě, kdybys NEPROKLÍNAL lžidemokratické prostitutky a prostitutky, lžidemokratické kuplíře a kuplířky, lžidemokratické parazity!

• NESMÍŠ zapomínat na to, že nemalé ochrnutí levé poloviny tvého těla máš vnímat jako „zálohu oné dámy s kosou“ na to, že zanedlouho „usneš“ NAVĚKY!

Až mezi PRONIKAVÉ MYSLITELE A POCTIVÉ BUŘIČE ses vzepjal poznáním, že „poklidné soužití“ lžidemokratických prostitutek a prostitutek se lžidemokratickými parazity bylo, je a bude zvráceností přímo ZRŮDNOU! (Zemřel bych PŘEDČASNĚ, kdybych nevyšlo také tuto pravdu!)

ING. ANTONÍN BĚLOHOUBEK

• • •

KORUNNÍ SVĚDEK ERDEMOVIĆ A PODVOD KOLEM SREBRENICI

Kolem SREBRENICI ve východní Bosně se bojovalo celé tři roky, a to od násilného odtržení Bosny a Hercegoviny (BaH) začátkem dubna 1992 od Jugoslávie (SRJ) až do roku 1995. Bylo tam na obou stranách hodně násilí, ničení a nemálo mrtvých a raněných. Hlavní podvod, šířený západní (USA, Evropská unie, NATO apod.) a místní propagandou, byl v tom, že se uvádělo strádání jen jedné, zde muslimské, strany, že se neuváděla skutečnost, že tato strana zabíjení a ničení zde zahájila, spolu s chorvatskou i v jiných částech BaH. Vždyť Srbové a podobně i četní projugoslávští muslimové a Chorvati rozbít Jugoslávii nechtěli. Bohužel, západním podvodům značně prospívala i nemalá část činnosti Trestního tribunálu pro válečné zločiny v někdejší Jugoslávii v Haagu (ICTY). Další charakteristikou západní a místní muslimské a chorvatské propagandy byly nekriticky zveličené (*inflated*) počty obětí. „Zářným“ příkladem byly zcela neověřené obrovské počty údajně znásilněných muslimek a Chorvatek jednotkami VRS (Vojska Republiky Srbské) a celkové počty mrtvých, jak již dříve uvedeno. Toto zvyšovalo mezičetnickou a mezináboženskou nenávisť.

Ve svém zvláštním doplňku časopisu Glas „Občanský průkaz Srebrenici“ (12. března 2007) a ve své knize v angličtině „Srebrenica

– *červenec 1995 – Hledání pravdy*“ (2008), M. Ivanišević uvádí četné výmysly (podvody) v souvislosti se Srebrenicou. Téměř revoluční odhalení v této oblasti představuje kniha G. Civikova „*SREBRENICA. Der Kronzeuge*“ (SREBRENICA. Korunní svědek, Vídeň, 2009), která usvědčuje ze zcela divných praktik postupy soudců a vyšetřovatelů Tribunálu ICTY v Haagu, v souvislosti s opakovanými výsledky korunního svědka ve vztahu k masakrům bosenských muslimů, **bosenského Chorvata Dražena Erdemoviće**. Bude uvedena řada informací z této zcela mimořádně zajímavé knihy, plné údajů o ne vždy poctivé práci ICTY.

Podle údajů z výslechu u okresního soudu v Novém Sadu 6. března 1996, se nezaměstnaný zámečník, Chorvat **Dražan Erdemović**, narodil (1971) ve vesnici Donja Dragunja v okrese Tuzla. Jeho žena je Srbka. Vojenskou prezenční službu, ještě v jihoslovenské armádě JNA, nastoupil v Bělehradě koncem 1990. Stal se z něho vojenský policista a účastnil se operací kolem Vukovaru. Po odtržení BaH od Jugoslávie byl povolán do muslimské armády, kde měl prý nepříjemnosti. Pak nastoupil u HVO (Chorvatská rada obrany), ale protože prý pomáhal Srbům při útěku do Republiky Srbské (RS), byl zatčen. Z muslimského vězení uprchl do RS, se ženou do Vojvodiny, pak do Foči v RS v BaH, až se konečně přestěhoval do Bijeljiny (severovýchodní Bosna). Tam se dostal po podpisu smlouvy do právě vytvořené „**sabotážní jednotky**“ v rámci VRS, která měla podle Erdemoviće za úkol provádět různé diverze i případné likvidace lidí v nepřátelském území. Erdemović byl povýšen na četaře a velitele sabotážního družstva. Později, pro nehodu s velitelem, byl prý degradován. Velitelem sabotážní jednotky (cca 60 mužů) byl poručík Milorad Pelemiš. Podle původního výslechu Erdemoviće skupina ráno 20. července 1995, a zřejmě podle dalších výsledků a skutečnosti to bylo **už 16. července** a tak se to dodnes traduje, dostala ve Zvorniku (město na řece Drině) nový úkol. Jeho **osmičlenné skupině** z různých národností BaH tehdy kupodivu velel obyčejný voják **Brano Gojković**, který byl prý obeznámen s „novým“ úkolem. Byli v ní kromě Erdemoviće ještě: Marko Boškic, Alexandr Cvetković, Zoran Goronja, Stanko Savanović, Vladimír Golijan, Franc Kos (byl důstojník a ne-vele!). V Zvorniku k nim přišel nějaký neznámý podplukovník se dvěma vojenskými policisty a prý podle jeho pokynů jeli směrem na Bijeljinu. Zastavili se asi za 20 minut před osadou Pilice, u družstva (farmy) Branjevo. Tam jim ten neznámý podplukovník řekl, že první autobus se zajatými muslimy přijede za 15-20 minut. To už prý věděli, co je čeká. Brzy po odjezdu podplukovníka přijel autobus s dvěma vojenskými policisty a 60 – 70 muslimy, většinou civilisty, 17 až 60letými. Postupně přijíždělo za sebou 15 až 20 autobusů. Policisté odváděli muslimy po deseti na blízkou louku, kde je skupina na povel Gojkoviće postřílela. Zabíjení trvalo podle Erdemoviće od 10,15 do 16,00 hodin. Odhadoval, že jeho osmičlenná skupina postřílela kolem 1 000 - 1 200 mužů, on sám prý 70 až 100. Postřílené zanechali na louce, další popravy se už nechtěli účastnit. Tak vypovídal Erdemović, kterému později jiný velitel (Kremenović) řekl, že jeho skupina nechtěla provést asi podobný úkol.

Už 22. července byla Erdemoviće skupina v Bijeljině na diskotéce. Kolem půlnoci se někteří pohádali, začala i střelba. Stanko Savanović to začal. Postřílel Miciće a Kremenoviće, Erdemović byl zasažen do břicha a plíc. Byl úspěšně léčen ve VMA (Vojensko Medicinská Akademie) v Bělehradě, odkud byl propuštěn 6. září 1995. V Bijeljině Erdemoviće prý stále hrozili, protože je prý jako Chorvat „ustašovec“, takže poslal svoji ženu s novorozeným dítětem ke svým rodičům a sám uprchl do SRJ, Svazové Republiky Jugoslávie (Bijeljina byla v právě odtržené BaH). V SRJ se rozhodl, že vyhledá západní novináře a že jim vše řekne, což také udělal. Byl potom zatčen a 3. března 1996 uvězněn v Novém Sadu. Ve vězení bylo s ním slušně zacházeno, jak sám podotkl. Soud v Novém Sadu předal později po řadě procedur Erdemoviće do vězení ICTY v Scheveningenu. ICTY

ho obžaloval za „**zločiny proti lidskosti**“ (31. května 1996). **Psychiatrické vyšetření** ho ale za měsíc prohlásilo do dalšího za „**výslechu neschopného**“ (vernehmungsunfähig) (27. června). Nicméně už ale 5. července vystupoval jako svědek obžaloby, za jejich nepřítomnosti, proti prezidentovi Republiky Srbské (RS) Karadžićovi a proti veliteli VRS, generálu Mladićovi. Dne 29. listopadu 1996 byl Erdemović odsouzen k 10 letům vězení za zločiny proti lidskosti. Ale jiný soudní dvůr ho 5. března 1998 odsoudil místo 10 let jen k 5 letům vězení – pro změnu za „**porušení zákonů a zvyklostí vedení války**“. A přitom se sám Erdemović přiznal k vraždě 70 až 100 muslimů.

Dne 22. května 2000 byl Erdemović svědkem obžaloby proti generálovi VRS Radovanu Krstićovi, pak 25. srpna 2003 proti Slobodanu Miloševićovi, který Erdemoviće i soudci ICTY **Richardu Mayovi** připravil hodné horkých chvil, když je usvědčil z nepravosti. **Korunní svědek Erdemović** se ze svého „úkrytu“ zase objevil až 4. května 2007 jako svědek obžaloby proti řadě důstojníků VRS, včetně generála M. Gvera. Erdemović byl celkem uvězněn jen něco přes 3 ½ roku a stal se z něho „**korunní svědek se skrytou identitou**, žijící s rodinou někde v západní Evropě.

Na celé této záležitosti je jedna ZCELA ZARÁŽEJÍCÍ VĚC: Vyšetřovatelé a soudci ICTY nechali zcela bez povšimnutí již uvedené spoluúčastníky popisovaného masakru u farmy Branjevo. Nikdo z nich kvůli tomu nebyl zatčen ani veřejně vyslýchán, i když jejich jména i adresy byly dobře známy. A přitom údajně „měli na účtu“ každý řádově 70-100 zavražděných. Ani poručík Pelemiš nebyl vyslýchán. Ale 19. ledna 2011 Israel News (Ofra Edelman) hlásily, že Okresní soud v Jeruzalémě má zahájit postup k vydání občana Izraele Alexandra Cvetkoviće do Bosny a Hercegoviny na žádost její vlády kvůli účasti na masakru u farmy Branjevo dne 16. července 1995. Před více lety při výslechu v ICTY Cvetković tvrdil, že se zabíjení nezúčastnil, protože byl jen řidičem a zločinu se nedopustil. A byl zřejmě propuštěn (nebyl zatčen). V roce 2006 emigroval spolu se svojí židovskou manželkou do Izraele, kde získal i občanství.

Erdemović během svědeckých výpovědí vždy odříkal víceméně stereotypně své naučené svědectví, do kterého se ale opakovaně dostaly i četné nesrovnalosti, kterým se soudcové ICTY snažili svou „pomocí“ zabránit. Část jeho svědectví, právě pro různé nesrovnalosti, doslova rozmetl jako domeček z karet svými otázkami za křížového výslechu Slobodan Milošević, jakož i jiní svědkové obhajoby. Když ale šlo do tuhého, soudce Milošević nesmlouvavě přerušil, aby nezmátl Erdemoviće. Jak Civikov uvádí ve své citované knize (str. 67), členové ICTY se jednoznačně zdráhali, vyslechnout Erdemoviće spoluviníky, očividně se báli nějak překontrolovat, odhalit zřejmou nehodnověrnost jeho výpovědi, jeho stále se měnící „story“. Hrozilo totiž, že by korunní svědek mohl nechtěně prozradit něco, co se soudcům nehodilo.

Za křížových výslechů Erdemoviće během obhajob se objevila celá řada doslova senzačních nehodnověrností, pochybností a otázek. **První byla otázka, proč se masové popravy vůbec konaly**, protože by se na ně jistě v nejkratší době přišlo a nesmírně by to poškodilo image, reputaci Republiky Srbské (RS): jak vláda, tak i velení VRS jednoznačně nařizovaly ochranu civilů i zajatců dle mezinárodních konvencí. Jak velitel VRS **generál Mladić** autorovi v roce 1996 řekl (R. Doleček: „Hovory s generálem Mladićem“, Brno, 2010): „*Naše vojsko dostalo striktní rozkazy, aby se k zajatcům chovalo podle mezinárodního práva. Nekonala se žádná masová zabíjení, masové popravy, jak to hlásila západní média. Ale já, bohužel, vůbec nevyklučuji možnost pomsty našich vojáků z toho kraje, kterým srebreničti muslimové pod velením Nasira Oriće zničili jejich vesnice a povraždili jejich rodiny...*“ Prezident Karadžić ve svém nařízení ze dne 11. července 1995 na základě čl. 80 Ústavy RS (pod číslem 01-1351/95) nařizuje ochranu muslimských civilistů. Dále není k dispozici jakékoli nařízení k popravám. Erdemović nic bližšího nevěděl o „tajném podplukovníkovi“, který je na místo zločinu měl dovést, a jak se vů-

bec dostal k velení jemu „nepatřící“ skupiny. Zde se, zřejmě ironicky, Milošević Erdemović zeptal: „*Přijde tedy jakýsi neidentifikovaný plukovník z drinského sboru (jednotka VRS) a dá vám rozkaz zabít 1 000 lidí, a vy tento rozkaz splníte. Je to to, co chcete tvrdit? Může tomu normální člověk věřit?*“ (Civikov, str. 134)

Pak je zde otázka, proč vraždící skupině velel jen „obyčejný“ vojn Brano Gojković, když tam byli lidé s vyšším rangem (např. důstojník Franc Kos). Proč se najednou vojn bez šarže dostal jen tak k velení? Vyšetřoval někdo oficiálně Brana Gojkoviće? Zdá se, že ne. Cvikov o tom nevěděl. Gojković ani nebyl zatčen. Nešlo v zásadě o to absolutně diskreditovat Republiku Srbskou a její velení? Není to podobné s výbuchy v Sarajevu s mnoha mrtvými vlastními občany, organizované tamní muslimskou vládou, která pak za ty výbuchy obžalovávala Republiku Srbskou? Nutno zde znova citovat článek bývalého šéfa policie v Srebrenici muslima Hakiji Meholicje v časopise DANI 22. června 1998: „*Pět tisíc muslimských hlav za vojenskou intervenci*“. Jedná se totiž o tvrzení muslimského prezidenta BaH Aliji Izetbegoviće z října 1993, že mu prezident Clinton prý navrhl, aby pustil do Srebrenice Srby, kteří by tam povraždili 5 000 lidí a pak by se prý Američané do toho proti Srbům mohli vojensky pustit. Izetbegović to údajně odmítl. I to je obrázek špinavosti doby a trapného, „hodného“, „důvěryhodného“ Clintona.

Druhou otázkou jsou počty údajně povražděných 1 000 až 1 200 mužů u farmy Branjevo. Bylo by osm (sedm?) vraždících účastníků schopno postupně vykonat tak rychle, jak to uváděl Erdemović, tento hrozný zločin? Kdyby Erdemovićova skupina „pracovala“ bez pauzy, musela by odvést od autobusu na louku a tam pozabíjet ty skupinky po 10 mužích, znova si nabít automatické pušky (samopaly), vše za necelé 3 minuty u každé skupinky. Nezdálo se to soudcům ICTY nemožné, přinejmenším zcela divné? A pak je tu i skutečnost, že na místě uvedené vraždy údajných 1 000 až 1 200 mužů bylo objeveno v masovém hrobě „pouze“ 132 (153?) těl. Na rozsah uvedeného zločinu upozornila „podle nálezů letecké zpravodajské služby USA“ Madeleine Albrightová, nechvalně známá nejen jako dezinformátorka, ale i jako jedna z osnovatelek, už jako ministr zahraničí USA, krvavé agrese NATO proti Jugoslávii v roce 1999, kterou její mluvčí J. Rubin nazval „**Madeleinina válka**“ (The Financial Times, 30. 9.–1. 10. a 7.–8. 10. 2000). Cees Wiebes ve své knize „**Zpravodajská služba a válka v Bosně, 1992-1995**“ (2003) nicméně píše o dalekosáhlé nespolehlivosti údajů Albrightové. Je dobré si zde vzpomenout i na podobné skálopevné tvrzení jako dezinformátora britského premiéra Tonyho Blaira, před přepadením Iráku v 2003, že má jasné důkazy o tom, že Irák vlastní zbraně hromadného ničení, které pak nebyly nalezeny. O tom přesvědčoval podle jakési fotodokumentace jinak sympatický Colin Powell, ministr zahraničí USA. Počty takto povražděných muslimů na nejrůznějších místech BaH různé nemuslimské zdroje, včetně holandských vojáků Dutchbatu v Srebrenici, odhadují dohromady maximálně do tisíce lidí. Bývalý znalec americké republikánské strany pro terorismus Yossef Bodansky říká (2003): „*7000 mrtvých je dezinformace a všechny nezávislé forenzní důkazy ukazují na takové ztráty muslimů na úrovni set, pravděpodobně na úrovni nevelkého počtu set...*“ Proč byla zakázána přítomnost srbským forenzním odborníkům při vykopávání mrtvých? Odkud všude byly mrtvolky dovezeny a pohřbeny na hřbitově, mezarje, v místě Potočari? Jak je možné, že 3 016 údajně „zavražděných“ a pohřbených muslimů bylo v 1996 na volebních seznamech a volilo v BaH? A několik set pohřbených podle bezpečně získaných údajů zemřelo již dávno před 16. červencem 1995. Kdo určoval, zda jsou to zabítí muslimové nebo Srbové? Je strašné takto mluvit o lidech a jejich osudech.

Pohazování se strašlivým pojmem „**genocida**“ označil **Noah Chomsky** v úvodu knihy dvou amerických intelektuálů **Edwarda Hermana** a **Davida Petersona** „**Politika genocidy**“ (The Politics of Genocide, 2010) za „*urážku vzpomínky na oběti nacistického režimu*“.

Zatímco politici, intelektuálové (intelektuálové genocidy) a reportéři jen 17krát použili slovo genocida pro hrozný zabíjení v Demokratické republice Kongo (1998-2007) s 5,4 milióny mrtvých, toto slovo genocida bylo použito 323krát pro údajně zabitych 4 000 Albánců na Kosovu a Metohiji a 422krát pro zcela nepotvrzených zabitych 7-8 000 muslimů v BaH kolem Srebrenici. (**Stanko Stojiljković: „Genocida, Lži a Srbové“**, Politika, Bělehrad, 10. ledna 2011). A co zločinecké „humanitární bombardování“ Jugoslávie (Srbska) v roce 1999, včetně použití ochuzeného uranu? Proč zabíjeli albánské a srbské děti ti „hodní“ lidé z Evropské unie (Britové, Francouzi, Holanďané, Italové, Němci atd.), z USA a Kanady, povšechně z NATO? A teď ještě jedna otázka mimo konkurenci: Proč byl z prvního nočního vydání Politiky vyhozen text S. Stojiljkoviće: Genocida, Lži a Srbové, takže se v Politice ze stejného dne už neobjevil?

Nějak v té době po 16. červenci 1995 se začalo říkat, že za ten hrozný zločin jeho **vykonavatelé dostali 12 kg zlata**. Začalo se dokonce mluvit i o jakési „**francouzské spoje**“, o zahraničních zpravodajských službách, které toto vše prý zorganizovaly. Při křížovém výslechu se o tom zmínil i velmi dobře informovaný Milošević. Erdemović tehdy řekl, že o nějakých penězích také slyšel. Při křížovém výslechu tehdy prohlásil: „*Slyšel jsem, že potom Pelemiš a jednotliví vojáci z vlasenické jednotky (sídlila v osadě Vlasenica, patřila k demoliční jednotce) si mezi sebou rozdělili nějaké peníze...*“ Na jiném místě uváděl, že bylo za to zabíjení jeho vykonavatelům slíbeno zlato... Dále odpověděl na další Miloševićův dotaz, že slyšel, že „*kdo si slíbil 12 kilogramů zlata Pelemišovi za provedení masakru u osady Pilici*“ a že on to tak vysvětlil Vanesse Vasic-Jenekovic, novinářce z ABC. Milošević dále citoval Erdemoviće, že mu jeho žena řekla, jak se dozvěděla, že si Pelemiš a jeho přátelé z Vlasenici u zlatníka objednávali těžké „zlaté řetězy“ kolem krku, jak on a jeho kumpáni táhli bělehradskými hotely, jak si kupovali auta za zlato, které za to vraždění dostali... Soudce May pak už nekompromisně nařídil Miloševićovi zastavit další dotazy na toto téma.

Milošević pak řekl, že lidé z Tribunálu tedy zřejmě nechtějí vědět, zda peníze a zlato sehrály roli v masakru poblíž farmy Branjevo, kdo tedy za to platil a či zájem toto šílenství mohlo představovat, když si v té době přece obě válčící strany této nešťastné, nesmyslné, bratrovražedné války vzájemně vyměňovaly stovky svých zajatců.

16. 1. 2011

PROF. DR. RAJKO DOLEČEK, DRSC.

• • •

ÚNOR 1948 A JEHO NÁSLEDKY DODNES ... A PŘÍČINY?

Dovoluji si upozornit na opomíjenou otázku následků únosů do UFO či jevu, který se tak běžně neklasifikuje. Mám na mysli UFO/ T přeměnu, „preprogramování“, transformaci. Tu bez obecně známých „transformačních polštářů“ – tedy bez nějakých mezistupňů. Naostro.

Mám na mysli změny osobnosti, chování a postoje odlišné od běžných. Či dříve běžných. Odhlédneme od nějak vystresovaných nebožáků, kde lékaři užívají hodnocení „v normě“. Ale lidé už tento stav označují jako „spadl z Měsíce“, „spadl z Marsu“. Či krátce: Marťan!

Uvedu jednoduchý příklad, obecně známý, a pak jej zařadím podle svých výsledků. Tedy tento obecně známý případ začal v dubnu 2000 a jeho první jednání skončilo 11. srpna 2000. Jsou to data kariéry Jiřího Hodače jako ředitele zpravodajství České televize, kdy 11. srpna 2000 zasílá rezignační dopis a končí jako ředitel zpravodajství České televize.

Redaktorka, publicistka a spisovatelka Kateřina Kašparová ve své knize „Pravda přichází z ČT“, ISBN 80-86155-49-8, 2001, TEVIS, na straně 36 cituje názor tehdejších podřízených pana Jiřího George Hodače. Píše (cituji doslova): „Způsobem komunikace se podřízeným redaktorům jevil přinejmenším jako dosti zvláštní patron, což mu vyneslo přezdívku „Marťan“ ... A dále je zaznamenáno nejen po badatele: „Jako když opravdu přiletěl z jiné planety. Ten člověk bloudil po chodbách a to není výmysl! Neznal chod instituce, nevěděl, co to obnáší, vymýšlel absolutní hrůzy. Aby ukázal, že tu něco dělá. Najal lidi jako analytické redaktory, kteří měli zkoumat zpravodajství a od kterých nevyšel nikdy žádný výstup,“ vzpomíná Patrik Kaizr, reportér zpravodajství ČT. Podobně jej hodnotil bývalý šéfredaktor zpravodajství České televize Zdeněk Šámal. Tolik přesná citace knihy paní Kateřiny Kašparové s podtitulem: „Ze zákulisí boje o Českou televizi“.

Jenže pan Jiří Hodač (narozen 3. března 1947 v Praze) byl letitý novinář v komunistických novinách – viz krátce životopis: Vystudoval žurnalistiku (specializace tisk a rozhlas) na Karlově univerzitě v Praze (1972). Roku 1980 emigroval do zahraničí. Krátce byl v Německu, poté žil v Austrálii (1983–1988). Tam pracoval pro rozhlasovou stanici 3EA Melbourne, byl vydavatelem a šéfredaktorem časopisu Panorama (1985–1989). Po sametové revoluci působil jako redaktor československé verze BBC v Londýně a až do března 2000 zastával řadu (i nejvyšších) funkcí v české redakci BBC v Londýně. V roce 2000 působil od 17. dubna 2000 nejdříve jako ředitel zpravodajství České televize. Na tuto funkci později rezignoval. Po odvolání Dušana Chmělčeka z postu generálního ředitele byl zvolen Radou ČT generálním ředitelem České televize.

Jako redaktor ve vysokých funkcích v BBC nemohl být nenormální či posunutý. Ale v Austrálii se dějí okolo utajování UFO a ET a vůbec tajných projektů divné věci. Dodnes! Již tehdy mohl „unesen“ či prostě „přeprogramován“. Zcela jistě se toto stalo po 17. 11. 1989 ve vysoké politice mezi Václavem Klausem a Havlem. Ti si jednoznačně podle nezávislých počínají stejně, ale rozhodně ne jako Marťani. Spíše jako zde pěstované kmény od Dánikem tušených prehistorických návštěv, vytvářející budoucí kastu vládnoucích politiků. Dodnes.

Dříve jsme měli v Československu jen řadu překladů Dánikem. Ten první, nejslavnější, okolo roku 1968 „Vzpomínky na budoucnost“ přeložil z němčiny do češtiny „záhadolog“, vojenský lékař – zubař MUDr. Ludvík Souček, později odsunutý z Hlavní politické správy Čsl. lidové armády do role redaktora dětského nakladatelství a popularizátora sci-fi. Tím se stala otázka zkoumání UFO a ET tak nějak věci „pro děti“ ...

Po převratu 17. 11. 1989 bylo postupně možné pochopit, že vše nejen je jinak, jak napsal Miroslav Dolejší v jeho Analýze 17.11. 1989. A že za pravdu o pozadí „sametu“ bylo mu – sic v sametu!!! – vyhrožováno soudy a kriminály. Ve SN toto dne 16. 2. 2011 připomněl čerstvě PhDr. Josef Dolejší ve svém: „Otevřeném dopise KPV ČR“ ze dne 29. ledna 2011. (<http://www.i-sn.cz/clanky/sn-c.-2-2011/otevreny-dopis-kpv-cr---phdr.-josef-dolejsi.html>)

M. W. Cooper a další v USA a svobodném, nekomunistickém světě upozornili na podobná fantastická pozorování, že kromě existence UFO a ET také za bajkami a mýty zednářů jde nejen o oživení politického židovství – moci nad světem, vládu skrze finance a škrty nad planetou Zemí, o globalismus, ale o zakrývání holé pravdy. Zednářství a další společnosti stovky let utajují, že někteří jejich členové a často předáci jsou nejen slouhy ET – mimozemšťanů či ET, ale dokonce ET sami. Osobně ...

Nyní se tento směr dějepisu nazývá exopolitika. Je to studium politických procesů a vládnutí v mezihvězdné společnosti. Exopolitika je založena na pochopení toho, že Země byla navštívena mnoha vyspělými mimozemskými rasami s rozmanitými druhy motivací, programů a etiky. Dynamika tohoto vzájemného působení mezi mimozemskými

rasami a pozemšťany je předmětem zkoumání exopolitiky. Tolik samy o sobě české stránky: Exopolitika.cz. Ve světě jde původně o pestré společenství vzdělaných lidí nejrůznějších oborů, i vojáků, vyzvědačů svět, „který úředně neexistuje“, ale kdo o něm promluví, pro toho je tu šibenice, kulka, autonehoda. Či bláznec v lepším případě. Nebo jen potíže v zaměstnání, výpovědi, šikana v zaměstnání i v občanském životě, jak to poznali mnozí, včetně pověstné Charty 77.

Jsem očitým svědkem pozdější stávký o svobodu slova v České televizi o Vánocích 2000, kdy Jana Bobošíková, z blízkosti tehdy šéfa ODS a ministra financí, premiéra, předsedy sněmovny a nynějšího prezidenta ČR, začala projekt známý jako BOBOVIZE: generálním ředitelem této „speciality“ s vrcholem vysílání černé obrazovky, napsí a proklamaci a pak amatérských zpráv smolených v Nově za pomoci TV Prima byl za stálého rozdávání výpovědí stovkám TV pracovníků sám George Hodač a jeho ředitelkou zpravodajství ČT byla nynější europoslankyně (2011) a předák své strany Jana Bobošíková, kandidátka na prezidenta ČR za KSČ. Po dohodě s Vojtěchem Filipem, dříve KSČ a nyní předsedou KSČM. A také dříve tajným spolupracovníkem rozvědky ČSSR, a tedy nějakým kolegou kruhů Jiřího Hodače ...

Abych ty propletence „kdo s kým, za koho a pro koho“ rozpletl, užiji opět přesné zjištění právníků, které cituje ve své knize „Pravda přichází z České televize“ Kateřina Kašparová: „A rovněž se zjistilo, že otázku, zda vůbec v čele veřejnoprávní České televize může stanout cizinec, příslušný zákon neřeší – takže v čele ČT může stanout třeba i mimozemšťan. Třiapadesátiletý Hodač vystudoval žurnalistiku na Univerzitě Karlově, specializaci tisk – rozhlas. Už během studií začal spolupracovat s Československým rozhlasem, pro který připravoval umělecko-publicistická pásma. Od roku 1969 psal pro Svobodné slovo a Obranu lidu (tu prý v oficiálním životopise předloženém Radě zamlčel.)“

Takže pokud máte ze současné politiky, nejen v roce 2011, dojem něčeho divného, nelidského, jste na správné stopě. Vypadá to totiž jako na provádění politiky buď jen už ET unesenými a „zmutovanými“ či zaměněnými. Vyměněnými ...

Problém je potřeba pečlivě studovat. Doporučuji moderní literaturu výborného pozorovatele a publicisty Ing. Vladimíra Veselého, např. „Jsou mimozemšťané jen móda?“ na adrese: <http://www.volny.cz/ingvesely/Mimozemstane.htm>, či moje úvahy v internetových Svobodných novinách „Divide ET impera!“ (<http://www.i-sn.cz/clanky/sn-c.-4-2010/divide-et-impera---miroslav-muller.html>) a další volná pokračování. Či Svobodné noviny vůbec jako ryze české noviny i-sn.cz či také internetovou Exopolitika.cz. Otázku, co s mnoha náboženstvími a které je to pravé, řeší ve své výborné knize z roku 2009 „Konec věku příběhů“ Dr. Ing. Bohumil Kobliha, čl. exulant z Londýna.

Shrnu-li to, v případě pana Hodače vidíme zásah ET, nějakou robotizaci, vhodnou do politiky, zde známé jako „samet“ a „sametové“ řečnění o pravdě a lásce. Pak vidíme realitu zlodějny a podvodů, kde žádní ET a UFO úředně neexistují, natož tímto unesení a transformovaní či „perestrojení“ v UFO/ET perestrojce ...

22. 2. 2011

MIROSLAV MÜLLER

Svobodné noviny na internetu

YDÁVATEL A ŠÉFREDAKTOR: PHDR. ROSTISLAV JANOŠÍK •
ZÁSTUPCE ŠÉFREDAKTORA: ING. VLADIMÍR VESELÝ • PÍSEMNÝ
KONTAKT: PŘETLUCKÁ 31, 10000 PRAHA 10 • ☎ 223 012 252 •
FAX: 274 815 072 • E-MAIL: SVOBODNE.NOVINY@SEZNAM.CZ
• CENZURA JE NEPŘÍPUSTNÁ. • PUBLIKUJEME I NÁZORY, KTERÉ
NEMUSÍ BÝT SHODNÉ SE STANOVISKEM REDAKCE. • ZA OBSAH
ČLÁNKŮ A REKLAM ODPOVÍDÁ AUTOR.

www.i-sn.cz